

vlagi in resornih ministrstvih. Zgodb o dodatkih je toliko, kot je zavodov v Sloveniji. Ponekod so dobre in spodbudne, ponekod žal ne in še vedno čakamo na razplet,« pravi predsednica sindikata ter jasno in glasno opozori, da ne želijo delati za dva, ne želijo dodatkov.

»Želimo si, da bi bila osnovna plača takšna, da bi odražala obremenitve in odgovornost pri delu. Zdaj je srednja medicinska sestra začetnica v ambulanti in na oddelku pod pragom minimalne plače, da o bolničarjih negovalcih sploh ne govorimo! Je potem mogoče pričakovati, da se bodo mladi odločili za ta nekoč zelo cenjen in spoštovan poklic? Lahko že od zaposlenih pričakujemo, da bodo ostali v poklicu, če jim trgovske verige in soseščina ponujajo boljše plačilo in boljše delovne pogoje? Ne želimo biti vse vikende ločeni od družin, tudi za ceno denarja ne. Nakopičene ure, ki jih ne moremo izkoristiti, neizkoriščen lanski dopust, za katerega ne vemo, kdaj ga bomo lahko izkoristili, vsak dan drugačen in uničen biološki ritem, vse to vodi v bolezen in prezgodnjo umrljivost, kar potrjujejo tudi raziskave. To je naša realnost, blišč in beda našega humanega poklica ...« je razočarana.

Sogovornica sicer upa, da bo novi minister za zdravje **Janez Poklukar**, ki pozna zdravstvo, stopil na njihovo stran, reševal zadeve, vendar se žal na tem ministrstvu ministri menjajo tako hitro, da do kakovostnih pogovorov sploh ne more priti. A vendarle sta vsaj dve stvari nujni: potrebnega je več kadra in dostojno plačilo. Na vprašanje, ali razmišljajo o stavki, pa Slavica Mencingar odgovarja, da v času epidemije velja prepoved stavke, druga resnica pa je ta, da so medicinske sestre tako zelo zavezane svojemu poklicu, da jim srce ne dopusti, da bi pustile bolnike prepuščene samim sebi, med-

tem ko bi stavkale. »Naš poklic je tak, da ne moremo enostavno zapreti vrat in reči, zdaj nas pa nekaj časa ne bo. Tudi člani sindikata so izmučeni in apatični. Vedno znova potrpijo, a vendarle se vse pogosteje dogaja, da ko imajo vsega dovolj, izstopijo iz poklica in gredo drugam. Na primer v kakšno trgovino, kjer je plača višja, kot če bi delale v bolnišnici ali zdravstvenem domu.«

Za primerjavo: medicinska sestra na intenzivni terapiji 3 v UKC Ljubljana dobi po primerjavi slabšo plačo kot prodajalka v trgovini ene izmed tujih trgovskih verig pri nas (navedeno v tabeli). Zato ni malo primerov, ko se enostavno odločijo za odhod, zlasti mlajše. Kdo bo torej še zdravil bolnike, ko medicinskih sester ne bo več, so se spraševale že pred dvema letoma, stanje pa se je od tedaj le še poslabšalo.

»Na minimalcu« tudi v domovih

Na vse večje kadrovske stiske opozarjajo tudi zaposleni v zdravstveni negi, ki delajo v domovih za starejše. Tudi tu so bili deležni minimalnega covid dodatka, čeprav vsi dobro vemo, v kakšnih okoliščinah so delali (in še delajo) med epidemijo.

Za primerjavo: zaposleni bolničar z osnovno bruto plačo 892,13 evra na mesec (19. plačni razred), ki bi delal ves mesec neposredno v okolju z okuženimi stanovalci, v tako imenovani rdeči coni, v popolni zaščitni opremi, dobi bruto plačo s polnim covid dodatkom 1159 evrov, kar pomeni okoli 750 evrov neto in ne predstavlja bistveno višjega zneska od zagotovljene minimalne plače.

Zaradi tega tudi Skupnost socialnih zavodov Slovenije po besedah sekretarja **Denisa Sahernika** podpira vsa prizadevanja zaposlenih in sindikatov, da bi zaposleni za svoje res težko in odgovorno delo v domovih za starejše in v poseb-

nih socialnovarstvenih zavodih prejeli plačilo, kot si ga zaslužijo. Kar seveda pomeni tudi dvig njihovih osnovnih plač.

Pri skupnosti so pripravili predlog prenovljenih standardov na področju osnovne in socialne oskrbe, pri čemer so ugotovili, da potrebujejo približno 25 odstotkov več zaposlenih. Na področju zdravstvene nege pa so potrebe po dodatnem kadru še mnogo višje.

»A zgolj prevetritev kadrovskih normativov ne bo dovolj, saj so se že pred aktualno krizo domovi soočali z zaostrovanjem kadrovske krize zaradi številnih neuspešnih razpisov za zapolnitev prostih delovnih mest. Nujen je sprejem ukrepov, s katerimi bi deficitarna delovna mesta postala privlačnejša za iskalce zaposlitve,« vidi eno od rešitev Denis Sahernik. ❁

Medicinska sestra na intenzivni terapiji 3 v UKC Ljubljana dobi po primerjavi slabšo plačo kot prodajalka v trgovini ene izmed tujih trgovskih verig pri nas (navedeno v tabeli). Zato ni malo primerov, ko se enostavno odločijo za odhod, zlasti mlajše. Kdo bo torej še zdravil bolnike?